

jarretière; 3. завързвамъ си -кы, *vr.* se jarreter; 4. който носи -кы, jarreté, *adj.*

Подвързникъ (*на шия*), *sm.* le portecollet.

Подвързена страна или частъ, *sf.* *Mar.* le dessous.

Подгарямъ, *va.* (*voyez* **Мама**).

Подгързникъ, *m.* la croupière, le culeron.

Подгързвамъ, *va.* remplir; || (*срѣхъ-тъ на гвоздей*), river.

Подгърване, *sm.* le rempli, la coulisse.

Подграбначенъ, *adj.* *Anat.* sous-épineux.

Подгредникъ, *sm.* le chevêtre.

Подгърлевъ (*за рыба*), *adj.* *H. nat.* jugulaire. [вамъ —, *vn.* obéir.]

Подданникъ, *sm.* un sujet, vassal *m.*; || **бы-**

Подданнически дългъ, *sm.* l'hommage *m.*

Подданство, *sn.* la sujétion, le vasselage; 1. *Jur.* la mouvance; 2. (*на тлъкашъ*), la tenure; 3. въ — сѣмъ, *vn.* dépendre de.

Поддіаконство, *sn.* le sous-diaconat.

Поддіаконъ, *sm.* un sous-diacon.

Поддържамъ и -жевамъ, *va.* entretenir, soutenir, nourrir.

Поддържане, *sn.* l'entretien *m.* [пенъ].

Поддържанъ, *adj.* soutenu (*voyez* **Подкрѣ-**

Поддържникъ (*за паницы*), *sm.* le porte-assiette. [laire.]

Подезыченъ, *adj.* *Anat.* sublingual, ranu-
— отокъ (*у конь*), *sm.* *Vétér.* le lampas ou fève *f.* [grenouillette.]

Подезычна жѣбка, *sf.* *Méd.* la ranule ou
— кость, *sf.* *Anat.* l'hyoïde et os —, *sm.*
— нерва, *sf.* *Anat.* hypoglosse, *adj.* *m.*

Поденка, *sf.* *insecte*, l'éphémère *m.*

Подзаложень, *adj.* *Jur.* hypothécaire.

Подземель, *adj.* souterrain, subterrané; ||
(*за гласъ*), sourd, sépulcral.
— выкъ, *sm.* le grondement.
— гласъ, *sm.* voix caverneuse *f.*
— храмъ, *sm.* temple hypogée *m.*

Подземіе (*-мѣхъ прѣходъ*), *sn.* le souterrain.

Подземна тѣмница, *sf.* les oubliettes *f.*

Подземно зидане (*-мна направа*), *sm.* la substruction. [scropole.]

Подземны гробница (*у в. в.*), *sh. pl.* le né-

Подигравамъ, *va.* plaisanter, rabêtir, chuter, copier, contre-faire; 1. -са, *vr.* se moquer de, profaner, caricaturer, bafouer, s'amuser à, insulter à, se goberger de, se railler de, turlupiner; 2. *fig.* berner; 3. (*на*), persifler et -siffler; 4. (*къ кому*), se jouer de, faire la nique; || *pop.* se gausser de; 5. (*съ къ кого*), parodier, faire des gorges chaudes de; 6. страсть да са — всякому, la dicacité.

Подиграване, *sn.* la cavillation, la risée, la berne et bernement *m.*; || **выкъ** и **свырня**, **пѣяне** и **присмѣвъ**, **разбърканы** за —, le charivari. [sille.]

Подигравателна поема (*у Гръцы*), *sf.* le

Подигравачъ, *ка, s.* gausseur, persifleur,

euse; un railleur, contrefaiseur *m.*; || *fam.* moquer, euse.

Подигравка, *sf.* la moquerie, plaisanterie, satire, raillerie, pasquinade et -uille, turlupinade *f.*, coup de langue, de dent, de bec *m.*, un bon mot; 1. *fig.* le jouet, la pièce; 2. *fam.* la niche; 3. *pop.* la gausserie; 4. достойнъ за —, moquable, *adj.*

Подказалчна линия (*у слѣпчовъ часовникъ*), *sf.* la soustylaire. [dille *m.*]

Подкаменна мокрица, *sf.* *insecte*, l'armat-

Подканевамъ и -нямъ, *va.* exciter, provoquer à, inciter, porter à, piéter, mouvoir, presser, instiguer, exhorter, pousser, suborner; || *fig.* éveiller; || -са, *vr.* *fig.* réveiller.

Подканеване и -нване, *sn.* la provocation, incitation, instigation, suggestion, suscitation, subornation, exhortation *f.*; || *fig.* impulsion *f.*

Подканителень, *adj.* provocateur, suborneur et -bornateur, exhortatif et -tatoire.

Подканиникъ, *нца, s.* suborneur, euse et -bornateur, trice; fauteur trice.

Подкастревамъ (*къ кого или му зимамъ частъ отъ богатството*), *va.* dégraisser.

Подкваса, *sf.* le ferment; || (*за млѣко*), le levain; || —, *plante*, le caille-lait et gaillet.

Подквасевамъ, *va.* aigrir; || (*млѣко*) cailler; || **подквасеваса**, *v. imp.* il se caille, il se caille-botte, il se grumele.

Подквасеване, *sn.* le gaillement.

Подквасено млѣко, *sn.* le caillé.

Подкиселявамъ, *va.* aciduler.

Подклаждамъ (*огънь-тъ*), *va.* attiser le feu.

Подклаждане, *sn.* l'attisage *m.*

Подклаждачъ, *sm.* chasseur de machine à vapeur.

Подкова, *sf.* fer à cheval ou de cheval *m.*;
1. (*на муле*), la planche; 2. (*за сѣбъ*), la raquette; 3. **както** —, en fer à cheval;
4. съ зимны -вы (*за конь*), ferré à glace.

Подковавамъ, *va.* ferrer. [rure.]

Подковаване (*конь*), *sm.* le ferrage, la fer-

Подковаченъ ножъ, *sm.* le boutoir.
— рѣзецъ, *sm.* le rogne-pied, la bute.

Подковаческа торба, *sf.* la ferrière.

Подковаческы клеци, *sf. pl.* les tricoises *f.*

Подковачество, *sn.* la maréchalerie.

Подковачъ, *sm.* maréchal ferrant *m.*; || (*ветеринарь*), un vétérinaire [fer.]

Подковень калжвъ (*на сѣдло*), *sm.* le porte-

Подковень, *adj.* intercutané; || *Anat.* sous-costal.

Подкожна сняя жила, *sf.* *Anat.* la saphène.

Подкожно кръвоизливане (*сиккавина*), *sn.* *Méd.* l'enchymose *f.*

Подколѣнна мышца, *sf.* *Anat.* le jarretier.

Подколѣнникъ, *sm.* le jarret.

Подколѣичень, *adj.* *Anat.* poplité.

Подкопавамъ (*подъ къщо*), *va.* miner; ||